

## INTERVIEW

S MORIHEIEM UESHIBA O SENSEI  
A KISSHOMARU UESHIBA

*Následující interview,  
vedené dvěma neznámými novináři,  
se objevilo v japonském textu Aikido  
od K. Ueshoba, Tokyo, Kowado, 1957,  
strany 198-219.*

*Byl prelozen z japonštiny  
Stanley Praninem a Katsuaki Terasawa.*

*(český překlad -vn-)*

---

A. Když jsem byl na vysoké škole, tak nám můj učitel filozofie ukázal portrét známého filozofa a dnes jsem nazasez tou podobou na vás, Sensei.

O Sensei. Vidím. Možná bych se měl raději zapsat na pole filozofie. Moje spirituální stránka je více zdurazněna, než ta tělesná.

B. Říká se, že Aikido je velice odlišné od Karate a Kendo.

Sensei. Já si myslím, že se mu může říkat právě bojové umění. Důvodem proto je, že je to bojové umění, založené na vesmírné pravdě. Tento vesmír je složen z mnoha odlišných částí a ještě je vesmír, jako celek, sjednocen jako rodina a symbolizuje konečný stav míru. Pokud si podržíte tento názor univerzálnosti, pak nemůže být Aikido nicím jiným, než bojovým uměním lásky. Nemůže být bojovým uměním násilí. Z tohoto důvodu může být Aikido popsáno jako jiná manifestace Stvořitele vesmíru. Jinými slovy, Aikido je jako obr (obrovský v přírodě). Potom se v Aikido stávají tréninkovými zememi nebe a zeme. Stav myslí Aikidoka musí být mírumilovný a zcela nenásilný. Dá se o tom říct, že je to zvláštní stav myslí, který přináší násilí do stavu harmonie. A tohle je myslím si pravý duch japonských bojových umění. Byli jsme dáni této zemi, abychom ji premenili na nebe na zemi. Jakoby válečná činnost je zcela mimo prostor.

0

A. Pak je to zcela odlišné od tradičních bojových umění.

Sensei. Skutečně je docela odlišné. Když hledíme zpět do minulosti, můžeme vidět, jak byla bojová umění zneužívána. Behem období Sengoku (1482-1558 - Sengoku smysl válčících zemí), lokální lordi využívali bojová umění jako bojovné zbrane, aby jim sloužila pro jejich soukromé zájmy a k uspokojení jejich nenasytnosti. To bylo, myslím si, zcela nepatřičné. Jakmile jsem sebe naucil bojová umění, aby byla využívána za zámerem zabíjení ostatních vojáků behem války, poté co konflikt skončil jsem měl veliké problémy. To me motivovalo k objevení pravého ducha Aikido před sedmi lety, v case, kdy jsem objevil myšlenku zřízení nebe na zemi. Důvodem pro toto rozhodnutí bylo, že ačkoli nebe a zeme (tzn. fyzický vesmír) dosáhli stavu dokonalosti a jsou relativně stabilní ve své evoluci, lidstvo (zejména Japonci) se zdají být ve stavu pozdvizení. Nejdrívě musíme zmenit tuto situaci. Realizace této mise je cesta evoluce všeobecné lidskosti. Když jsem přišel na tuto realizaci, usoudil jsem, že pravý stav Aikido je harmonie a láska. Aikido se zrodilo v souladu s principy a činnostmi vesmíru. Tudíž je to budo (bojové umění) absolutního vítězství.

B. Rekl byste nám něco o principech Aikido? Všeobecná veřejnost považuje Aikido za něco mystického jako ninjutsu, jakmile jste Vy, Sensei, porazil množství nepřátel bleskovou rychlostí a zvedl jste objekty vážící několik stovek liber.

Sensei. To se pouze zdá být mystické. V Aikido využíváme zcela sílu oponenta. Takže čím více síly oponent užívá, tím je to pro vás snazší.

B. Pak je v tomto smyslu Aiki i v Judo, jakmile se v Judo serídíte s rytmem vašeho oponenta. Pokud táhne, tlačíte, pokud tlačí, táhnete. Hýbete s ním podle těchto principů a donutíte ho ztratit rovnováhu, a pak aplikujete svou techniku.

Sensei V Aikido není absolutně žádný útok. Útocit znamená, že se duch již ztratil. Držíme se principu absolutního neodporování, což se dá říci, že neodporujeme oponentovi. Cíli v Aikido žádný oponent není. V Aikido je vítězství masamatsu a agatsu, jakmile nade vším zvítězíš v souladu s misí nebe, vlastníš naprostou sílu.

B. Znamená to - o no sen? (tento termín se vztahuje na pozdní odezvu na útok)

Sensei Rozhodně ne. Není to otázka jak sensei no sen tak sen no sen. Pokud bych se to snažil vyjádřit slovy, řekl bych, že kontrolujete oponenta bez snahy ho kontrolovat. To je stav neustálého vítězství. Není to žádná otázka získání oponenta, nebo jeho ztráty. V tomto smyslu není v Aikido vůbec oponent. A pokud máte oponenta, stává se vaší součástí, partnerem, kterého pouze kontrolujete.

B. Jak mnoho technik je v Aikido?

Sensei V Aikido je okolo 3000 základních technik a každá z nich má okolo 16 variací... Takže celkově je tu okolo mnoha tisíců. Podle situace si vytváříte další.

A. Kdy jste začal studovat bojová umění?

Sensei Asi okolo svých 14-15 let. Nejříve jsem se učil Tenshinyo-ryu Jiujitsu Sensei Tozawa Tokusaburo, pak Kito-ryu, Yagyu-ryu, Aioi-ryu, Shinkage-ryu, všechny jejich formy Jiujitsu. Jakkoli jsem studoval, bych jsem toho názoru, že by někde měla být skutečná (pravá) forma Budo. Zkoušel jsem Hozoin-ryu Sojitsu a Kendo. Ale všechna tato umění se týkají jednostylových bojových forem, které mě neuspokojily. Tak jsem navštívil mnoho částí země, hledající cestu a trénink, ale vše marně.

A. Je toto asketický trénink válečníka ?

Sensei

Ano, hledání pravého Budo. Kdykoli jsem šel do jiné školy, nikdy bych nevyžýval senseie dojo. Jedinec ve vazbě dojo je zatížený mnoha věcmi, takže je pro něho velice obtížné prokázat svou pravou schopnost. Měl bych k němu pravý respekt a učil bych se od něho. Kdybych soudil svou nadřazenost, znovu bych mu vzdal velký respekt a vrátil bych se domů.

B. Jak naučíte Aikido od začátku. Kdy se zrodilo Aikido?

Sensei

Jak jsem již řekl, šel jsem na mnohá místa, kde jsem hledal skutečné budo. Pak asi okolo mých třiceti jsem přesídlil na Hokkaido. Při jedné příležitosti, během pobytu v hospodě v Hisada v Engaru, provincii Kitami, potkal jsem jistého Takeda Sokaku Senseie z klanu Aizu. Učil Daito-ryu Jiujitsu. Během třiceti dnu, kdy jsem se od něho učil, jsem cítil cosi jako inspiraci. Později jsem tohoto učitele pozval do svého domu a spolu s mými 15-16 zaměstnanci jsem se stal student hledající podstatu budo.

B. Objevil jste Aikido zatímco jste se učil Daito-ryu pod Sokaku Takedou?

Sensei

Ne, bylo by více výstizné říci, že Takeda Sensei otevřel mé oči budo.

A. Pak, byly zde nějaké zvláštní okolnosti obklopující vaše objevení Aikido?

Sensei

Ano, stalo se to takto. Můj otec se stal v roce 1918 vážně nemocný. Pozádal jsem Takeda Senseie o propuštění a vyrazil jsem domů. Na té cestě mi bylo řečeno, že pokud půjdu do Ayabe vedle Kyoto a venuju modlitbu, pak se každá nemoc vyléčí. Šel jsem tam a potkal jsem Deguchi Onisaburo. Později, když jsem přijel domů jsem se dozvedel, že můj otec již zemřel. Ačkoli jsem potkal Deguchiho pouze jednou, rozhodl jsem přestěhovat se do Ayabe se svou rodinou a skončil jsem tam pobytem do sklonku období Taisho (okolo 1925). Ano... tehdy mi bylo asi 40 let. Jednoho dne jsem se pokoušel vypnout pomocí well. Náhle se snesla z nebe kaskáda oslnujících záblesků obalujících moje tělo. Pak ihned se moje tělo stalo větší a větší, dosahující velikosti celého vesmíru. Jak jsem byl ohromený touto událostí, najednou jsem si uvědomil, že by člověk neměl myslet pokoušet se vyhrát. Forma budo musí být láska. Člověk by měl zít v lásce. Tohle je Aikido a toto je stará forma postoje v Kenjitsu. Po tomto pochopení jsem byl velice šťastný a nemohl jsem zadržet slzy.

B. Pak není dobré být v budo silný. Jakmile jsou uceny dávné casy sjednocení „ken“ a „Zen“. Ve skutečnosti nemůže být podsata budo pochopena bez vyprázdnění vlastní mysli. V tomto stavu nemají smysl dobré nebo špatné.

Sensei

Jak jsem již předtím řekl, podstata budo je Cesta masakatsu a agatsu.

B. Slyšel jsem příběh jak jste byl zatažen do boje se 150 delníky.

Sensei

To, že jsem byl? Jak já si pamatuji.... Deguchi Sensei šel do Mongolska v roce 1924, proto aby uskutečnil svůj cíl velké asijské obce, v linii s národní politikou. Doprovázel jsem ho na jeho vlastní žádost, třebaže jsem byl zádán, abych vstoupil do Armády. Odjeli jsme do Mongolska a Manchuria. Zatímco jsem byli v té druhé zemi, setkali jsme se skupinou jízdních banditů a vysvobodili jsme se z těžké palby. Opetoval jsem jejich palbu s a mauser, a pak jsem pokračoval výpadem do jejich středu s divokým útokem a oni se rozehnali. Uspěl jsem ve vyvážnutí z nebezpečí.

A. Chápu, Sensei, že máte mnoho kontaktu s Machuria. Strávil jste tam dlouhou dobu:

Sensei

Od té příhody jsem byl v Machuria docela často. Byl jsem rádcem pro bojová umění v organizaci Shimbuden, tak jako na Univerzite Kenkyoku v Mongolsku. Z tohoto důvodu jsem tam byl dobře přijímán.

B. Hino Ashihei napsal povídku nazvanou „ Oja no Za“ v Shosetsu Shincho, ve které pojednává o mladickém období Tenryu Saburo, rebela sveta Sumo a jeho setkání s bojovým umením Aikido a jeho pravém duchu. Týká to i vás, Sensei?

Sensei

Ano.

B. Znamená to pak, ze jste v nejakém období spojen s Tenryu?

Sensei

Ano, zustal v mém dome asi tri mesíce.

B. Bylo to v Machuria?

Sensei

Ano. Já jsem ho potkal, když jsem delali inspekce (making rounds) po oslavy oznacující 10.výrocí vzniku správy Machuria. Byl zde pekne vypadající muz na párty a mnoho lidí ho ponoukalo temito komentári : „ Tento Sensei má obrovskou sílu. Co takhle vyzkoušet se proti nemu ? “ Zeptal jsem se nekohe kolem me, kdo je ten muz. Bylo mi vysvetleno, ze je to známý Tenryu, který opustil Asociaci Sumo zápasníku. Pak jsem mu byl predstaven. Sedl jsem si a rekl jsem Tenryu : „ Prosím, zkus me povalit. Tlac silne, není potreba drzet se zpátky.“ Od té doby, co jsem poznal tajemství Aikido, nemohl jsem být posunut ani o píd. I Tenryu se tím zdál prekvapen. Výsledkem této zkušenosti bylo, ze se stal studentem Aikido. Byl to dobrý muz.

A. Sensei, mel jste také neco společného s námornictvem?

Sensei

Ano a docela dlouhou dobu. Zacalo to asi roku 1927-8 asi na deset let. Byl jsem profesor na zrácenou pracovní dobu na námorní akademii.

B. Vyucoval jste vojáky behem doby, co jste ucil na Akademii?

Sensei

Pro armádu jsem vyucoval docela casto, zacal jsem s Námorní akademií okolo 1927-8. V letech 1932 nebo 1933 jsem zacal výuku bojových umení pro armádu ve škole Toyama. Pak v 1941-42 jsem ucil Aikido studenty Vojenské policejní akademie. Také jsem pri jedné příležitosti provedl ukázkou Aikido na pozvání generála Toshie Maeda, superintendanta Vojenské akademie.

B. Jakmile jste se zacal zabývat výukou vojáku, jiste pri ní muselo být mnoho zajímavých epizod a mnoho nepríjemných typu.

Sensei

Ano, jednou jsem byl i ze zálohy napaden.

B. Bylo to protoze vás povazovali za porazitelného ucitele ?

Sensei

Ne, tak to nebylo. Bylo to, aby vyzkoušeli mou sílu. Byl jsem at the tirne, když jsem zacal vyucovat Aikido pro vojenskou policii. Jeden vecer, když jsem šel pres tréninkový prostor jsem cítil, jak prichází neco cizího. Cítil jsem, ze se neco deje. Náhle se ze všech smeru zpoza kroví a jam objevilo mnoho vojáku, kteří me obklícili. Zacali na me útocit drevenými meci a puškami. Ale protoze jsem byl navyklý takovému způsobu veci, vubec

jsem nepremýšlel. Jak se me pokoušeli zasáhnout, otácel jsem své telo tímto smerem a zase jiným a oni padali snadno, tak jak jsem knudged. Nakonec se všichni zcela vycerpali. V jakékoli míře je svět plný překvapení. Další den jsem potkal jednoho z muzů, kteří me napadli. Jsem poradce absolventu Vojenské policie v prefektuře Wakayama. (Military police alumnae). Na nedávném mítinku me jeden clovek poznal a prišel ke me s úsmevem. Poté, co jsem spolu pár minut mluvili, poznal jsem, ze to byl jeden z muzů, kteří me tenkrát pred mnoha lety napadli. Zatímco se škrábal na hlavě me vyprávěl následující : „ Velice se omlouvám za ten incident. Tehdy jsem se bavili o tom, zda je ci není ten nový ucitel Aikido skutečne silný. Skupině nás, horkokrevných druhu vojenské policie o tom diskutovala, a pak se rozhodla ho vyzkoušet. Asi tricet muzů zalehlo a cekalo. Byli jsem zcela ohromeni, ze 30 sebevedomých chlapu nezmuze zcela nic proti Vaší síle.“

C. Byli zde ještě jiné epizody, zatímco jste ucil na škole Toyama ?

Sensei

Souteze síly ? Jeden prípad se stal, myslím, pred epizodou s vojenskou policií. Nekolik kapitánu, kteří byli uciteli na škole Toyama me vyzvalo, abych s nimi zmeril svou sílu. Všichni byli velice pyšní na své schopnosti a ríkali veci jako : „ Byl jsem schopen zvednou takovou a takovou váhu.“ Nebo „ Zlomil jsem špalek tolika palcu v prumeru.“ Já jsem jim vysvetloval „ Já nemám sílu jako vy, ale lidi jako jste vy umím porazit pouhým malíckem. Bylo by mi líto, ze vás hodím, takže pojdme radeji zkusit tohle. Natáhl jsem pravou ruku a oprel špíčku ukazováčku a konec stolu a vyzval jsem je, aby si lehli pres moji ruku svým brichem. Jeden, dva, a pak tri vojáci sami na moji ruce, s ocima na vrchu hlavy. Pokracoval jsem dokud na moji ruce nelezelo 6 muzů, a pak jsem pozádal vojáka, který stál vedle me o sklenici vody. Jak jsem levou rukou pil, všichni okolo byli zticha a vymenovali si pohledy.

B. Stranou Aikido, musíte mít nesmírnou telesnou sílu.

Sensei

Ve skutečnosti ne.

K. Ueshiba

Ovšemze má sílu, ale ta se dá popsat jako síla ki, radeji nez telesná síla. Pred nejakým casem, kdyz jsme šli do nové osady v kraji, jsme uvideli 7-8 delníku, kteří se marne pokoušeli zvednout obrovský perez stromu. Muj otec stál a chvíli se na ne díval, pak je pozádal, aby ustoupili stranou tak, aby to mohl zkusit. Zvedl perez snadno a pohotove ho odnesl stranou. Je zcela nemyslitelné provést takovou vec pouhou telesnou silou. Také zde byl prípad týkající se jistého Mihama Hiro.

B. Byl to ten samý Mihama Hiro z Takasago Beya Sumo zápasnické asociace ?

Sensei

Ano. Byl z provincie Kishu. Kdyz jsem se zastavil v Shingu ve Wakayama, Mihama Hiro si velice dobre vedl v hodnostech Sumo. Mel obrovskou sílu a mohl by zvednout tri raDs, které váží nekolik stovek liber. Kdyz jsem se dozvedel, ze Mihama Hiro pobývá ve meste, pozval jsem ho, aby se zastavil. Zatímco jsme hovorili, Mihama Hiro rekl : „ Také jsem slyšel, ze vy, Sensei, máte velkou sílu. Proc si nezmeríme naše síly ?“ Já jsem odpovedel : „ Dobre. Mohu te pritlacit a udržet pouhým ukazováckem.“ Pak jsem ho nechal tlacit do me, zatímco jsem sedel. Tento chlapík, schopný zvednou velké váhy se mrcal lapal po dechu, ale nemohl me pretlacit. Potom jsem presmeroval jeho sílu mimo me a on okolo me proletel. Jak padal, přišpendlil jsem ho

ukazovákem a on zůstal zcela neschopný pohybu. Bylo to jako když dospělý drží dítě. Pak jsem navrhl, aby to znovu zkusil a nechal jsem ho tláct proti svému celu. Avšak vůbec se mnou nemohl pohnout. Pak jsem natáhl dopředu nohy, vyrovnal jsem se a zvedl nohy nad podlahu, zatímco on do mě tlácl. Stále se mnou nemohl pohnout. Byl překvapen a začal Aikido studovat.

A. Když říkáte, že přišpendlíte osobu jedním prstem, tlačíte na rozhodující bod? (vital point)

Sensei

Narýsuji okolo něj kruh. Jeho síla je obsazena uvnitř toho kruhu. Nezáleží na tom, jak může být člověk silný, nemůže rozšířit svou sílu ven z kruhu. Stává se bezmocným. A tudíž, pokud přidržíš svého oponenta zatímco jsi mimo jeho kruh, můžeš ho držet svým ukazovákem nebo malíčkem. Tohle je možné, protože se oponent právě stal bezmocným.

B. Ještě jednou, je to otázka fyziky. V Judo také, když hodíte oponenta nebo ho držíte, dostáváte se do stejné pozice. V Judo se pohybujete v mnoha směrech a sbazíte se umístit oponenta do takovéto pozice.

A. Je vaše žena také z prefektury Wakayama?

Sensei

Její dívčí jméno ve Wakayama bylo Takeda.

A. Jméno rodiny Takeda takeda je pevně spojeno s bojovými uměními.

Sensei

Dá se to tak říct. Má rodina byla loajální císařskému dvoru po mnohé generace. A byli jsme bezvýhradní v naší podpoře. Vlastně má předkové se vzdali vlastnictví a bohatství a prenechali vše v provozu císařské rodiny.

B. Avšak Vy též, Sensei, jste se pravidelně stěhoval od té doby, co jste dospěl, muselo to být pro vaši ženu velice obtížné.

Sensei

Vzhledem k tomu, že jsem byl velice zaměstán, jsem neměl mnoho volna, který bych trávil doma.

K. Ueshiba

L. Ackoli byla rodina mého otce poměrně bohatá, byl schopen provádět budo shugyo (asketický trénink v bojovém umění). A jiná věc, jiná charakteristika mého otce je, že se velice málo zajímal o peníze. Následující incident se stal při jedné události. Když se můj otec usadil v Tokyó roku 1926, byla to jeho druhá návštěva hlavního města, nejdříve přišel sám, později ho následovala rodina, která přišla z Tanabe v roce 1927. Místo, kde jsme se všichni usadili, bylo v Sarumachi, Shibashirogane v Tokyó. Pronajali jsme si toto místo za pomoci pana Kiyoshi Yamamoto, syna generála Gambei Yamamoto. Tehdy můj otec vlastnil docela velkou částku jmění okolo Tanabe, zahrnující jak obdělávaná, tak i neobdělávaná pole a horský terén. Ale stejně jsme měli málo peněz. Museli jsme si půjčit peníze, abychom vystěhovali. Navzdory tomu ho to ale nikdy nepřinutilo prodat jakoukoli zem. Nejenom to, když jeho studenti přinesli vybrané měsíční poplatky, odpovídal: „Nechci tento druh věcí“ Rekl jim, aby to nabídli kami-sama (božstvu) a nikdy nepřijímal peníze přímo. A když potřeboval peníze, skromně předstoupil před oltář kami-sama a přijmul dary od božstev. Nikdy jsme nepomýšleli na účtování peněz za

budo. Tréninková hala byl tehdy kulečníkový pokoj v sídle hrabete Shimazu. Mnoho hodnostáru, zahrnující armádní důstojníky jako admirála Isamu Takeshita, tak jako mnoho aristokratu, přišli na cvičení. Jméno, které jsme užívali bylo Aikijujitsu nebo Ueshiba-ryu Aikijitsu.

B. Jaký je dobrý věk na začátek tréninku Aikido ?

K.Ueshiba

Můžete začít trénink okolo let 7-8, ale skutečný trénink by měl začít tak v 15-16 letech. Z fyzického hlediska se tělesná kostra v tom věku stává masivní a kosti trochu silnější. Kromě toho obsahuje Aikido mnoho duševních aspektů (samozřejmě, že tak je to i v jiných budo)., takže v tomto věku člověk začíná získávat pohled na svět a na podstatu budo. Takže když dám vše dohromady, je věk 15-16 let dobrý pro začátek studia Aikido.

B. Srovnáním s Judo, je zde velmi málo příležitostí, kdy se člověk pere v Aikido se svým oponentem. Takže v Aikido se nevyžaduje mnoho tělesné síly. Mimo to se nemůžete zbytvat pouze jedním oponentem, ale s mnoha oponenty najednou. Jako budo je to skutečně ideál. Když se na to díváte takto, chodí také mnoho rváčských typu, aby začali studovat Aikido ?

K.Ueshiba

Samozřejmě, že se zapíše i taková sorta. Ale když tento typ studuje Aikido s úmyslem užívat ho jako nástroj pro boj, nevydrží dlouho. Budo není jako tanec, nebo sledování filmu. Ať je déšť nebo svítí slunce, musíš neustále cvičit během svého denního života proto, abys pokročil. Zejména Aikido je jako duševní trénink praktikovaný užitím formy budo. Nikdy nemůže být pestování jako nástroj temi, kteří by ho používali pro bojování. Tedy jedinci, mající sklony směrem k násilí se přestávají takto chovat, když se učí Aikido.

B. Takže... díky soustavnému tréninku se přestanou chovat jako násilníci.

Sensei

Protože aikido není bu (bojová metoda) násilí, ale spíše bojové umění lásky, nechováme se násilně. Promenujete násilného oponenta jemnou cestou. Nemohou se již chovat jako rváci.

B. To vidím. Není to kontrola násilí násilím, ale přeměna násilí na lásku.

A. Co učíte nejdříve jako základy Aikido ? V Judo se učí ukemi (padání)...

K.Ueshiba

Nejdříve pohyby těla, taisabaki, pak tok ki...

A. Co je tok ki ?

K.Ueshiba

V Aikido neustále trénujeme, abychom volně kontrolovali partnerovo ki skrz pohyb našeho vlastního ki, zatažením partnera do našeho vlastního pohybu. Pak cvičíme, jak otáčet naše těla. Nehýbáme pouze naším telem, ale rukama a nohama společně. Pak se celé tělo stává sjednocené a pohybuje se plynuje.

B. Když sledujeme trénink Aikido, zdá se, že studenti padají přirozeně. Jaký druh cvičení provádíte k nacvičení ukemi ?

K.Ueshiba

Narozdíl od Judo, kde se s oponentem perete, tak v Aikido skoro vždy podporujete nějakou vzdálenost. Proto je možný volný druh ukemi. Místo padání s bouchnutím jako v Judo, děláme kruhové pády, velmi přirozenou formu ukemi. Tak pilně cvičíme tyto čtyři elementy.

B. Takže cvičíte tai no sabaki (pohyby těla), ki no nagare (tok ki), tai no tenkan ho (otáčení těla), ukemi, a pak začnete cvičit techniky. Jaký typ techniky cvičíte nejdříve ?

K.Ueshiba

Shihonage, techniku k hození oponenta do mnoha odlišných směrů. To se dělá stejným způsobem jako technika meče. Samozřejmě také používáme bokken (drevené meče). Jak jsem již dříve uvedl, v Aikido se i oponent stává částí vašeho pohybu. Mohu podle libosti volně s oponentem pohybovat. Přirozeně následuje, že když cvičíte s jakýmikoli prostředky, které máte k dispozici, jako tyč, nebo drevený meč, tak ty se stávají tak mnoho vaší součástí, jako ruka nebo noha. Proto to, co v Aikido držíte, přestává být pouhým objektem. Stává se prodloužením vašeho vlastního těla. Poté je Iriminage. V této technice vstoupíte právě ve chvíli, když se vás oponent pokouší zasáhnout a tehdy se dělají dva nebo tři atemi (úder). Například, oponent uderuje na jednu stranu vaší tváře svou pestí, nebo mecovou rukou (tegatana). Použitím síly vašeho protivníka otevřete své tělo na levou zadní část tak, jak vedete oponentovu pravou ruku oběma svými nataženými rukama, pokračující ve směru jeho pohybu. Pak, když držíte jeho hlavu, se pohybujete okolo ní v kruhovém pohybu. On pak padá se svou rukou obtocenu okolo své hlavy... Tohle je také tok ki... Je mnoho složitých teorií o této věci. Oponent je zanechán zcela bezmocný, nebo spíše oponentova síla je vedena ve směru, do kterého ho chcete dostat. Takže čím více má oponent síly, tím je to pro vás snazší. Na druhou stranu pokud se utkáte s oponentovou silou, nemůžete nikdy doufat ve výhru proti velmi silné osobě.

Sensei

Také nejdete v Aikido nikdy proti protivnickové síle. Když na vás itocí úderem, nebo sekem mečem, je zde v základe jedna čára jeden bod. Vše, co musíte udělat je se tomu vyhnout.

K.Ueshiba

Pak děláme následující techniky : ikkyo v seiza z útoku shomenuchi, nikyo, kloubové techniky a drzící techniky (přišpendlení protivníka), atd.

B. Aikido obsahuje mnoho duševních prvků. Jak dlouho by trvalo osvojení si základní pochopení Aikido začínající od úplného počátku ?

K.Ueshiba

Protože jsou sladení a nekoordinovaní lidé, nemohu učinit žádný zásadní výrok, ale když osoba cvičí okolo tří měsíců, začne mít jistý pojem o tom, co je Aikido. A ti, kteří mají dokončené tři měsíce cvičení budou trénovat šest měsíců. Pokud cvičíte šest měsíců, tak můžete pokračovat v neomezeném case. Ti, kteří mají pouze povrchní zájem skončí před třemi měsíci.

B. Dozvedel jsem se, že bude zkouška na shodan, 28. tohoto měsíce. Kolik je zde nyní držitelů černých pásků ?

K.Ueshiba

Nejvyšší stupeň je osmý stupeň a jsou zde čtyři. Máme šest držitelů sedmého stupně. Držitelů prvního stupně je zde mnoho, ale samozřejmě toto číslo zahrnuje pouze ty, kteří mají spojení s Hombu Dojo po válce.



B. Dozvedel jsem se, ze je také značné množství lidí, učících se Aikido v cizích zemích.

K.Ueshiba

Pan Tohei navštívil Havaj a Spojené Státy za účelem výuky Aikido. Nejpopulárnějším místem Aikido je Havaj, kde cvičí 1200-1300 lidí. Tento počet by byl ekvivalentem pro 70 000-80 000 Aikidoka v Tokyó. Ve Francii je také dost držitelů černého pásu. Je zde jeden Francouz, který začal studovat Aikido poté, co se zranil na tréninku Judo. Chtěl poznat ducha Aikido, ale nebyl schopen toho dosáhnout ve Francii. Cítil, že hledat pravého ducha Aikido musí v jeho rodišti. Vysvětloval, že proto přišel do Japonska. Panamanský velvyslanec také studuje Aikido, ale zdá se, že je japonské klima pro něho příliš chladné, a proto necvičí v zimě. Také je zde jedna dáma, jménem Onada Haru, která odjela do Říma učit se socharství. Navštěvovala dojo od doby, kdy se stala studentem tokyjské školy výtvarných umění. Nedávno jsem od ní obdržel dopis, kde říká, že se jí poštěstilo potkat Itala, který studuje Aikido a který s ní jednal velice mile.

A. A co se týče interpretace technik Aikido ?

Sensei

Základními body se staly masakatsu, agatsu a katsuhayai. Jak jsem přetím řekl, makatsu znamená „ korektní vítězství“ a agatsu „ vyhrát v souladu s nebeskou misí, která ti byla dána“. Katsuhatsi znamená „ stav mysli rychlého vítězství“.

A. Cesta je dlouhá, ze ?

Sensei

Cesta Aiki je nekonečná. Nyní je mi 76 let a stále pokračuji ve svém hledání. Není to jednoduchý úkol zvládnout Cestu v Budo nebo v umění. V Aikido musíte pochopit každý jev ve vesmíru. Například rotaci Zeme a nejsložitější a daleko zasahující systém vesmíru. Je to celoživotní trénink.

B. Takže Aiki je učení Kami (Boha) tak jako bojová cesta. Pak, co je duch Aikido ?

Sensei

Aikido je ai (láska). Tvoríte tuto velkou lásku svým srdcem, a pak musíte učinit svou vlastní misi ochrany a lásky všech věcí. Splnění této mise musí být právě budo. Právě budo znamená vyhrát nad sebou a vyloučit bojující srdce nepřítele... Ne, je to cesta absolutního sebezdokonalení, ve kterém je vyloučen skutečný nepřítel. Technika Aiki je Asketický trénink a cesta díky které dosáhnete stavu sjednocení těla a ducha realizací principu nebe.

B. Je pak Aiki cestou světového míru ?

Sensei

Konečným cílem Aiki je stvoření nebe na zemi. V každém případě musí být celý svět v harmonii. Pak nemáme potřebu atomových a vodíkových bomb. Muze to být pohodlný a radostný svět.

